

til min konservative Stilling da og nu. Jeg hører ikke til de radikale Elementer i Samfundet, der ville have Alting omvæltet. Jeg vil, at Alt skal gaa lovligt til, men det skal være lovligt til begge Sider, og ikke saaledes, at det er Ret for den Ene og Uret for den Anden; jeg vil have Ret for Alle og Uret for Ingen, det er den Vej, jeg ønsker at gaa. Naar det ærede Medlem søgte at udvikle, hvorledes han stadig havde fulgt mig blindt (Eh. Nielsen: Det har jeg ikke sagt). Det ærede Medlem sagde, at han søgte blot mig; den ene Gang efter den anden blev han narret. Det ærede Medlem tager feil, han har blot ikke fulgt mig, naar det gjaldt rigtig om at følge mig (Eh. Nielsen: Naar?). I saadanne Vendepunkter i den politiske Udvikling, hvor det gjaldt om at staa fast, gik det ærede Medlem bort. Særligt har denne Debat interesseret mig i oerordentlig høj Grad, idet ethvert af de ærede Medlemmer ere komne med en Bekjendelse, der lyder saaledes: Hidtil vare vi paa en feil Vej, nu have vi omvendt os, nu skulle vi vandre paa en bedre Vej (Afbrudelse). Jeg kan ikke oversætte det anderledes. Men det ærede Medlem nævnte Afstilligt med Henyn til Spøgesfrygt. Nu skal jeg ikke nærmere gaa ind paa det ærede Medlems Sindsbevægelse i denne Retning, men jeg skal henvise ham til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), der kan han faae en Udmaling efter gamle Forfatteres Fremstilling over, hvorledes man kan blive betaget af Spøgesfrygt. Det ærede Medlem havde her manet for os Billedet om, hvad der vilde ske her til Lands, hvis vi ikke havde bøiet os for det nuværende Ministerium. Det vilde blive en Række provisoriske Finantslove, det ene af disse Uhyrer værre og gruligere end det andet, dernæst andre provisoriske Love, og saa en provisorisk Valglov, og naturligvis vilde det Hele gaa fløiten. Alt dette have nu de Herrer ved deres Stilling i Winter reddet os fra, velbekomme! Jeg tror nu ikke, at de Herrer ville faae Attest for, at det forholder sig rigtigt; naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds er bange for at blive bestyldt for at have gjort Noget af Frygt, saa maa han henvende sig til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds; han har manet Frygten frem og i jorffjellige Potentser. Nu, siger jeg, er dette Bevægrunden, saa kan den maasse kaldes en meget smuk Bevægrund; men jeg gad nok vide, hvad Folkethinget skulde blive til, naar det skulde give efter af samme Grund. Vi fik da Lov til at føre en Skintilværelse, men jeg foretrækker hellere Intet for en Skintilværelse. Til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) vil jeg blot sige, at han citerede ikke sit eget politiske Program rigtig, han har husket paa et Ord rigtig; der staa: Efterhaanden (Afbrudelse af Suel) men ikke i den Forbindelse. Særligt er jeg enig med det ærede Medlem i Et, og det er, at vi

skulle have et bedre Folkething, inden det bliver til Noget med hans Program, men derimod tiltræder jeg ikke ganske Santheden i, at jeg har ophidset Lidenskaberne (Lange: Jo.) Det ærede Medlem siger jo, han er altsaa aldeles enig deri, men det er ikke rigtigt. Jeg hører nemlig til dem, der, naar jeg taler her og ogsaa andre Steder, passer paa, at jeg ikke siger Andet, end hvad jeg staaar ved, naar jeg skal handle; jeg taler altsaa med den fornødne Ro og med Følelsen af mit Ansvar. Jeg kan ikke gaa løs paa at sige, hvad jeg vil, paa Valgtribuner og ved Folkemøder og bagefter gjøre, hvad jeg vil. Derfor bliver jeg ganske naturlig nødt til kun at henholde mig til at oplyse, forklare og bekjende, i Stedet for at ophidse, men selve denne Sætning af det ærede Medlem skal jeg ikke have Noget imod at høre, det er Noget, jeg har læst tusinde Gange i Høirebladene, og Høiremandene have sagt det saa ofte; jeg har hørt denne Røst fra samme Side, men det skal jeg ikke indlade mig paa. Om man ogsaa siger, at Naturen gaar over Optugtelsen, naar jeg oplyser Folk om deres politiske Retigheder, betyder det ikke Noget, det er et Slags Talemaade, som jeg tager med den største Ro, men Et maa jeg sige det ærede Medlem, og det er, at han tager feil, naar han tror, at jeg har hastet efter Maalet, eller at jeg har raadet Folk til at haste efter Maalet. Nei, tværtimod, da man i 1875 efter min Formening vilde skyde Gjenveifor at naae Maalet, og da igjen denne Forsamling efter min Mening i Oktober vilde skyde Gjenveifor at naae Maalet, saa sagde jeg den Gang og siger endnu: Tag det med mere Ro, saa fører Udviklingen Seiren med sig, men Seiren i rette Forstand, saaledes at det ikke bliver noget sammenmisket, blakket Væsen, som er til ingen Fornøjelse til nogen af Siderne undtagen for den, der holder af at fiske i rørt Vand (Kofod: Det er der Mange, der holde af). Ja, det er der vist en Del, der holder af, maatte det ærede Medlem har noget nærmere Kendskab til det. Dette er min Hilsen til de ærede sidste Talere fra den anden Side i Salen.

Eh. Nielsen: Nu have vi altsaa hørt, at det ærede Medlem har en Hilsen til os fra den anden Side af Salen. Jeg skaar fast, at hvad det ærede Medlem har sagt om Grundloven, og hvad han har fortalt os i Dag, er ikke hans egne Ord, men en Hilsen fra den anden Side af Salen, fra hans Parti. Jeg skaar fast, at de ere enige i, at Grundlovsforandringen i 1866 var et Fremstridt. (Afbrudelse.) De Herrer protestere; saa har det ærede Medlem altsaa ikke havt Berettigelse til at tale, men jeg troede, at han havde det, siden han sagde det. Jeg skal forøvrigt kun komme til et Par Overdrivelser, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. Vi ere vant til ved Siden af det Rigtige at faae